

Nattawipa Wiboonsrisatja. (2018). *Outline and Process for Helping Animals: Case Study*

Using Social Media as a Platform. Master's thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Assistant Professor Dr. Thasuk Junprasert.

The aim of this dissertation is to find outlines and processes to identify the related factors linked to animal helping behavior and to determine the outcomes at a personal level. Furthermore, this can maintain and promote animal helping behavior. There are three key informants. First, the posts related to this topic were found on a webpage on Facebook. Second, five people who help animals and then posted the related information on Facebook. The last group consisted of seven people who helped animals with and without posting the related information on Facebook. This study uses case study methodology, an instrumental case, the In-Depth Interview method, a documentary study, and a triangulation technique.

The results of this study have three findings related to the objectives. In terms of the first objective, there were three outlines: 1) likers and sharers: people who like and share public posts; 2) content makers: people who create new content about stray dogs and cats on a related webpage on Facebook; 3) activity-creators: people who create new activities for everyone to join and help animals. With regard to the second objective, there were three processes. 1) the initial stage of finding animals; 2) the helping stage; and 3) the follow-up stage. There were two factors, the personal and the environmental. Also, there were two outcomes on the personal level, which included the happiness outcome and the intention to do it again. For the last objective, there were five simple ways were identified 1) to support people who help animals in several ways; 2) to create communication among animal helpers in the animal-helping community; 3) to be a role model; 4) to teach people when they are young about the values of animals and; 5) to publish books about helping animals.

ณัฐวิภา วิบูลย์ศรีสัจจะ. (2561). รูปแบบและกระบวนการให้ความช่วยเหลือสัตว์: กรณีศึกษาการให้ความช่วยเหลือสัตว์ผ่านสื่อออนไลน์. ปรินญาณิพนธ์. วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา ปรินญาณิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐาศุภร์ จันประเสริฐ.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมความช่วยเหลือสัตว์ที่ปรากฏผ่านสื่อออนไลน์ อีกทั้งทำความเข้าใจกระบวนการ เจือปนของบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือสัตว์และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับตัวบุคคล รวมไปถึงค้นหาแนวทางการดำรงและส่งเสริมพฤติกรรมช่วยเหลือสัตว์ โดยงานวิจัยประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูล 3 ส่วน ส่วนแรก เป็นโพสต์บนเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือสัตว์บนเฟซบุ๊ก ส่วนที่สอง เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมช่วยเหลือสัตว์และโพสต์ข้อมูลการช่วยเหลือลงเว็บไซต์บนเฟซบุ๊ก จำนวน 5 คน ส่วนที่สาม เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมช่วยเหลือสัตว์ทั้งที่มีการโพสต์และไม่มีการโพสต์ข้อมูลการช่วยเหลือสัตว์ลงบนเว็บไซต์ จำนวน 7 คน ซึ่งใช้วิธีการศึกษารายกรณี (Case Study) อาศัยรูปแบบ Instrumental Cases และเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ร่วมกับการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Study) และอาศัยการตรวจสอบข้อมูลด้วยเทคนิควิธีสามเส้า (Triangulation)

ผลการศึกษาแบ่งตามวัตถุประสงค์ 3 ข้อ จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า มีรูปแบบ 3 รูปแบบของการช่วยเหลือบนสื่อออนไลน์คือ 1) นักกดไลค์กดแชร์ โดยการกดไลค์และแชร์ข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ 2) นักสร้างเรื่องราว (Content) โดยการสร้างข้อมูลการช่วยเหลือสัตว์ลงบนเว็บไซต์ของเฟซบุ๊ก 3) นักสร้างกิจกรรมบนโลกออนไลน์ โดยการสร้างกิจกรรมบนโลกออนไลน์เพื่อเป็นอีกช่องทางในการให้ความช่วยเหลือสัตว์ จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า มี 3 กระบวนการให้ความช่วยเหลือสัตว์ ประกอบไปด้วย 1) ช่วงเริ่มต้นของการพบเจอสัตว์ 2) ช่วงให้ความช่วยเหลือ และ 3) ช่วงติดตามผล และพบว่ามี 2 ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมช่วยเหลือสัตว์คือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกตัวบุคคล อีกทั้งพบว่ามี 2 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือสัตว์ คือ ความสุขใจ และเกิดเป็นความตั้งใจที่จะช่วยเหลือต่อไป สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า มี 5 วิธีที่จะดำรงและส่งเสริมพฤติกรรมความช่วยเหลือสัตว์คือ 1) สนับสนุนการแสดงพฤติกรรมช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ 2) สร้างชุมชนของผู้มีพฤติกรรมช่วยเหลือสัตว์ 3) แสดงพฤติกรรมเป็นแบบอย่าง 4) อบรมสั่งสอนและปลูกฝังจิตสำนึกของเยาวชน และ 5) จัดทำหนังสือส่งเสริมพฤติกรรมช่วยเหลือสัตว์